

Stockholm d. 4 April 1900

Käre Hr. Præst!

Ederet bref, fullt af Ström-
ming och kärlek, har hos oss
väckt liflig sympati och förståelse.
Vi förstå så väl Ederes Hattning
och Edra Kärlek - och en del af
oss har nog varit i samma läge
förut - men hvad vi icke förstå
är, hvarjån detta skall vara något
bröder för Ederet tillmötesgående
af vår bejdran och Ederes Hjälp.
Vi behopa oss någon, som kan
helt egna sig åt vår sak för någon
tid, icke endast för fredag (som
jag ju redan förstått) utan också
för andra saker. Om vi nu icke

ni hållt jävdy, du kan åter instem
öfer an hjäp om med det andra.
Jag är ju resten öfvertygad ad Ldr
inuti mot jävdy (f. tillfallet)
är grundad på någon misslyckad
logiske konklusion, men sedan kan
maa ju du så oändligt mycket bättre
komma rikt, man mot man,
än du kan skiftigt, ad du mycket
måte utelämnas. Ni tyckes vara vill
ad ni skulle kommande Ldr till
ad hållt jävdy öfer det eller det
öronet / ss. Kanna eller Reinkaranti-
nau. Allt ad oömblick ha ni tänkt
derpå. Ni shi endast tala us hjäp-
tets öfver det ni där känner ad säga
människoma hur ni fått ad lärt
af terapien, hurmed du riktat Ldr
andlig lif, så ger ni det bästa ni

behöpa, att lidandet äfven ad något
afbetala den skuld ni stå i till teo-
sopien. Om jag hade ordet i min
makt, skulle jag kunna kalla en
hel serie fröedry om hund jg fatt
of teosopier utan ad vänta ad ad
om komma eller reückamatiöner. Om
jg är öfvertygad ad ni kom det alla.
Kom ad gör det! Så väcker ni
människorna till lif ur deras drömla
om jag den ad längta efter ad tänka
om frösta - icke endast till eller för-
neka; ad det är det vi behöpa. Jag
vill säga eder: Om vi frunt tro ad
ni skulle vara manna ad nu hjälpa
oss, så är vi nu frunt öfvertygade
derom. Rent ut sagt, ni har
icke rättighet ad säga edert bestånd,
när ni beprövar eder i den saken

lyckliga medantastämningen ad Kamma
stamma etc.

I alla hänseelser: afslöð icke
ni inbjuden ad nu kamma offer
hit om icke för annat så för ad
nominera en denna sak, som ligger
om alla så om hjärtat. Den är all-
deles för viktig för ad på grund af
otillräcklig utredning för förfalla. Men
hurd ni för, gör snart; tiden är
långt liden —

Min mor sänder eder en hjärtlig
hälsning med ^{en} medföljande ~~skett~~
kerstadsförsändelse. How stor ad den
lilla boken kunde vara eder till
nytt.

Brorhjelper

Emil Sander